

ellers er bange for, at det vil gaae med Saagen nu, som det er gaaet flere Gange.

A. Sage: Det er en saa ubehagelig Ting at betale Bropenge, Portpenge og Sligt, at man ikke vil have Banffelighed ved at faae en Majoritet for at blive fri derfor. Vi glæde os Alle, naar der er en beqvem og god Bro, som vi kunne passere, men vi have ingen Kjærlighed til Gieren. Vi maae opholde os, bytte Penge og betale contant, hver Gang vi passere over en saadan Bro, hvor der skal erlægges Bropenge, og det er en høist ubehagelig Ting. Det kan altsaa være ganske nyttigt og isærdeleshed behageligt at faae denne Afgift affkaffet, men jeg kan dog i Grunden ikke indrømme, at det just er et saa fremtrædende almeennyttigt Formaal. Da der nu ikke er mange Broetere her tilstede, som kunne varetage deres Interesser, og da vi altid ere meget vaersomme med at disponere over Andres Eiendomme, saa fortjener det dog vistnok en nærmere Undersøgelse, om dette Lovforslag i alle Henseender fortjener at billiges. Det kan jo tænkes, at disse Eiendomme ere af forskjellig Natur, og det forekommer mig derfor at være rigtigst, om det ærede Thing i dette Tilfælde, som i saa mange andre, der virkelig ere af mindre Betydning og især meget mindre berøre Andres Eiendom, nærmere vilde undersøge denne Sag, især da den er kommen i en saa forandret Skikkelse til os fra det andet Thing; der vil jo alligevel være tilstrækkelig Tid til at tilendebringe Lovens Behandling i denne Sæstion. Jeg skal ogsaa erindre om, at det forekommer mig, at der er adskilligt Svagt i den Motivering, der er fremkommen i det andet Thing, angaaende de Forandringer, Udvalget har foretaget i Regjeringsudkastet. — Der kunde i den Henseende være adskillige Punkter, som jeg kunde ønske at henlede Opmærksomheden paa, hvilket jeg imid-

lertid ikke anseer for nødvendigt i dette Dilemma, da jeg er overbevist om, at denne Lov, der er saa indgribende i endeel Medborgeres Eiendom, ikke vil blive unddragen fra at blive behandlet paa samme Maade, som vi sædvanlig behandle alle vigtigere Sager.

Sasle: Jeg skal ikke gaae ind paa de nærmere Bestemmelser, da deres Forhandling jo nærmest hører til 2den Behandling, men, da den høitærede Indenrigsminister har omtalt, at jeg med Hensyn til, hvad der i det andet Thing var anført for kun at tage det 20dobbelte Beløb, havde unbladt at nævne den væsentligste Grund, skal jeg blot bemærke, at Marsagen, hvorfor jeg ikke anførte den, var den, at den forekommer mig mindre væsentlig. Der er nemlig anført, at Bropenge og Brokorn være en uvis Indtægt, men det forekommer mig, at, hvor de støtte sig paa reelle Privilegier, ere de en temmelig sikker Indtægt og have det Særegne ved sig, at de ere i Stigen; thi, naar der f. Ex. staaer, at enhver Kjøtende skal betale Brokorn, saa bliver Brokornskyldsen derved forhøiet. Nu er det vel sandt, som den ærede Minister har anført, at der er nogle Bevillinger, hvor der netop er anført, at Netten til at høre Brokorn falder bort, naar Veien omlægges. Men en saadan Bevilling regner jeg heller ikke for at være af de reelle. Der er derimod andre, hvor der endogsaa er en lang Afstand, f. Ex. 1½ Mill, hvori der er bestemt, at der ikke maa bygges nogen ny Bro; men at Bevillingshaverne ere eneberettede til at sørge for, at Folk kunne passere det eller det Aløb.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.